

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

28. november 2019 *

Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Ühtne kriisilahendusfond – Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsus 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta – Tühistamishagi – Otsene ja isiklik puutumus – Vastuvõetavus – Olulised menetlusnormid – Otsuse kinnitamine – Otsuse vastuvõtmise menetlus – Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-365/16,

Portigon AG, asukoht Düsseldorf (Saksamaa), esindajad: advokaadid D. Bliesener, V. Jungkind ja F. Geber,

hageja,

versus

Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), esindajad: advokaadid B. Meyring, T. Klupsch ja S. Ianc,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Steiblytė ja K.-P. Wojcik,

menetlusse astuja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue esiteks tühistada hagejat puudutavas osas Ühtse Kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2016. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta (SRB/ES/SRF/2016/06) ning teiseks kriisilahendusnõukogu 20. mai 2016. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohandamise kohta, millega täiendatakse kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2016. aasta täitevistungil tehtud otsust ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta (SRB/ES/SRF/2016/13),

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: president A. M. Collins, kohtunikud M. Kancheva, R. Barents, J. Passer (ettekandja) ja G. De Baere,

kohtusekretär: ametnik N. Schall,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 14. veebruari 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- 1 Käesolev kohtuasi seondub pangandusliidu teise sambaga, mis puudutab ühtset kriisilahenduskorda, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruses (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1). Ühtse kriisilahenduskorra loomise eesmärk on tugevdada kriisilahenduse raamistiku integreerimist euroala liikmesriikides ja ühtses järelevalvemehhanismis osaleda soovivates euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides (edaspidi „osalevad liikmesriigid“).
- 2 Täpsemalt puudutab käesolev kohtuasi ühtset kriisilahendusfondi, mis on loodud määruse nr 806/2014 artikli 67 lõikega 1. Kriisilahendusfondi rahastatakse riigi tasandil eelkõige määruse artikli 67 lõike 4 alusel *ex ante* osamaksetena kogutud krediitiasutuste ja investeerimisühingute osamaksetest. Vastavalt määruse artikli 3 lõike 1 punktile 13 on „krediitiasutus või investeerimisühing“ krediitiasutus või investeerimisühing, millele laieneb konsolideeritud järelevalve kooskõlas määruse artikli 2 punktiga c. Osamaksed kantakse Euroopa Liidule üle vastavalt Brüsselis 21. mail 2014 allkirjastatud osamaksete ühtsesse kriisilahendusfondi ülekandmise ja ühiskasutusse võtmise valitsustevahelisele lepingule (edaspidi „valitsustevaheline leping“).
- 3 Määruse nr 806/2014 artiklis 70 „*Ex ante* osamaksed“ on sätestatud:

„1. Iga krediitiasutuse või investeerimisühingu individuaalne osamaks nõutakse sisse vähemalt kord aastas ning see arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab tema kohustuste summa (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutuste kohustuste kogusummast (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused.

2. Igal aastal arvutab kriisilahendusnõukogu pärast konsulteerimist EKP või liikmesriigi pädeva asutusega ja tihedas koostöös liikmesriikide kriisilahendusasutustega individuaalsed osamaksed tagamaks, et kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediitiasutuste ja investeerimisühingute tasutavad osamaksed ei ületa 12,5% sihttasemest.

Igal aastal põhineb üksikute asutuste osamaksete arvutamine järgmisel:

- a) kindlasummaline osamakse, mis arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab krediitiasutuse või investeerimisühingu kohustuste summa (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused) osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediitiasutuste ja investeerimisühingute kohustuste summast kokku (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused), ning
- b) riskipõhised osamaksed, mis põhinevad direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõikes 7 sätestatud kriteeriumidel, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning tekitamata moonutusi liikmesriikide pangandussektorite struktuuride vahel.

Kindlasummalise osamakse ja riskipõhise osamakse suhte puhul võetakse arvesse osamaksete tasakaalustatud jaotumist eri liiki pankade vahel.

Punktide a ja b kohaselt arvutatav kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutuste tasutavate individuaalsete osamaksete aastane summa ei ületa ühelgi juhul 12,5% sihttasemest.

[...]

6. Kohaldatakse delegeeritud õigusakte, milles määratakse kindlaks osamaksete proportsionaalne korrigeerimine krediidasutuse või investeerimisühingu riskiprofiliga ning mille komisjon on võtnud vastu direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõike 7 alusel.

7. Nõukogu võtab komisjoni ettepaneku alusel ning lõikes 6 osutatud delegeeritud õigusaktide raamistikus vastu rakendusaktid, et määrata kindlaks lõigete 1, 2 ja 3 rakendamise tingimused, eelkõige seoses järgmisega:

a) individuaalsete osamaksete arvutamise metoodika kohaldamine;

b) delegeeritud õigusaktides kindlaks määratud riskitegurite krediidasutustele ja investeerimisühingutele määramise praktiline kord.“

4 Määrust nr 806/2014 täiendati *ex ante* osamakseid puudutavas osas nõukogu 19. detsembri 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/81, millega määratakse kindlaks määruse nr 806/2014 kohaldamise ühtsed tingimused seoses ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT 2015, L 15, lk 1).

5 Lisaks, määruses nr 806/2014 ja rakendusmääruses 2015/81 on viidatud teatavatele sätetele, mis on kehtestatud kahes muus õigusaktis:

– esiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

– teiseks komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

6 Ühtne Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) loodi liidu asutusena (määruse nr 806/2014 artikkel 42). See koosneb eelkõige täiskogust ja täitevistungist (määruse nr 806/2014 artikli 43 lõige 5). Kriisilahendusnõukogu täitevistung teeb kõik otsused määruse nr 806/2014 rakendamiseks, kui määrusega ei ole sätestatud teisiti (määruse nr 806/2014 artikli 54 lõike 1 punkt b).

7 29. aprilli 2015. aasta otsusega (SRB/PS/2015/8) võttis kriisilahendusnõukogu täisistung vastu kriisilahendusnõukogu täitevistung kodukorra (edaspidi „täitevistung kodukord“).

8 Täitevistung kodukorra artikli 9 lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Otsuse võib teha ka kirjalikus menetluses, välja arvatud juhul, kui 48 tunni jooksul alates kirjaliku menetluse algatamisest avaldab sellele vastuseisu vähemalt kaks artikli 3 lõikes 1 osutatud kirjalikus menetluses osalevat täitevistung liiget. Sellisel juhul kantakse teema järgmise täitevistung päevakorda.

2. Kirjalik menetlus eeldab tavaliselt, et täitevistungil igal liikmel on läbivaatamiseks vähemalt viis tööpäeva. Kui on vaja kiiresti tegutseda, võib esimees konsensusliku otsuse vastuvõtmiseks määrata lühema tähtaja. Esitatakse tähtaja lühendamise põhjus.

3. Kui kirjalikus menetluses ei ole võimalik konsensust saavutada, võib esimees alata artikli 8 alusel tavapärase hääletusmenetluse.“ [mitteametlik tõlge]

Vaidluse taust

- 9 Hageja Portigon AG, varem WestLB AG, on osalevas liikmesriigis asutatud krediidasutus.
- 10 2009. aastal loodi Saksamaa kriisilahendusamet Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (finantsturgude stabiliseerimise föderaalne amet, Saksamaa, edaspidi „FMSA“) raames Erste Abwicklungsanstalt (esimene rämpspank, edaspidi „EAA“), mis on piiratud õigusvõimega avalik-õiguslik asutus, mis on struktuuriliselt ja majanduslikult autonoomne.
- 11 Euroopa Komisjon võttis 20. detsembril 2011 vastu otsuse 2013/245/EL riigiabi C 40/2009 ja C 43/2008 kohta WestLB AG ümberkorraldamiseks (ELT 2013, L 148, lk 1).
- 12 Selle ümberkorraldamise raames anti osa hageja tegevusaladest ja portfelliidest (edaspidi „EAA portfelli“) üle EAA-le. Üks osa EAA portfelliidest anti realselt üle EAA-le jagunemise teel. Ülejäänud EAA portfelli, mis hõlmas börsiväliste tuletisinstrumentide portfelli, ei antud EAA-le realselt üle, vaid toimus üksnes majanduslik üleandmine (sünteesiline üleandmine). Sellega seoses sõlmiti EAA-ga sularahas kaudse osaluse, tagatise või riskide ülevõtmise lepingud.

Hageja deklaratsioon 2016. aasta ex ante osamakse arvutamiseks

- 13 28. jaanuaril 2016 edastas hageja Deutsche Bundesbanki (Saksamaa keskpank) rakenduse ExtraNet kaudu FMSA-le oma deklaratsioonid 2016. aasta *ex ante* osamakse arvutamiseks.
- 14 Sama päeva kirjas selgitas hageja FMSA-le, et selles deklaratsioonis kogubilanss ei hõlmanud väljade 2A 1 [kohustused kokku] ja 4A 17 [varad kokku] kohaselt varade või kohustuste bilansiväärtust, mis on hagejal usaldusfondina ja mis tulenevad EAA-le sünteetiliselt üleantud börsiväliste tuletisinstrumentide portfelliidest. Väljas 4D 17, mis puudutab delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 8 punkti a, vastas ta negatiivselt, kuna ta ei kuulunud gruppi, milles viidi finantseerimislahenduse mehhanismina läbi restruktureerimine pärast valitsuse vahendite või võrreldavate vahendite saamist.
- 15 Sama kirja lisa esitas hageja „[s]elguse huvides, aga ka selleks, et vältida tarbetuid ja ülehinnatud hinnanguid“, (paberkandjal) oma deklaratsiooni alternatiivse versiooni, mis „peaks olema kooskõlas FMSA õigusliku arvamusega“.
- 16 FMSA teavitas hagejat 3. märtsi 2016. aasta e-kirjas, et ta analüüsis probleeme, mille ta tõstatas oma 28. jaanuari 2016. aasta kirjas, ja et ta „konsulteeris kriisilahenduskoguga“. FMSA oli seisukohal, et väljades 2A 1 ja 4A 17 tuli deklareerida bilansi kõik raamatupidamise aastaaruandele vastavad kanded. FMSA märkis seoses väljaga 4D 17, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 8 punktis a mainitud riskinäitaja oli samuti kohaldatav gruppi mittekuuluvatele krediidasutustele ja investimisühingutele ja seega ka hagejale.
- 17 Hageja teatas 9. märtsi 2016. aasta kirjas FMSA-le, et ta jääb täielikult oma eespool punktis 13 osutatud deklaratsiooni juurde.

Esimene vaidlustatud otsus ja selle otsusega seotud maksuteade

- 18 15. aprilli 2016. aasta otsusega kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta (SRB/ES/SRF/2016/06) (edaspidi „esimene vaidlustatud otsus“) otsustas kriisilahendusnõukogu täitevistungil määruse nr 806/2014 artikli 54 lõike 1 punkti b ja artikli 70 lõike 2 alusel iga krediidasutuse ja investeerimisühingu, sh hageja 2016. aasta *ex ante* osamakse suuruse.
- 19 Otsuse lisa tabelis on ära toodud kõikide krediidasutuste ja investeerimisühingute 2016. aasta *ex ante* osamaksete suurused ning teatud hulk muid rubriike, eelkõige „Method (EA)“ ((euroala) meetod) ja „Risk adjustment factor in the EA environment“ (riskiprofiili kohandustegur euroala kontekstis).
- 20 Kriisilahendusnõukogu edastas samal päeval liikmesriigi kriisilahendusasutusele (edaspidi „kriisilahendusasutus“) koopia andmefailist, mis puudutab vastavate kriisilahendusasutuste pädevusalasse kuuluval territooriumil tegevusloa saanud krediidasutusi ja investeerimisühinguid.
- 21 22. aprilli 2016. aasta maksuteates, mis saadi kätte 29. aprillil 2016, teatas FMSA määruse nr 806/2014 artikli 3 lõike 1 punkti 3 tähenduses Saksamaa kriisilahendusasutusena hagejale, et kriisilahendusnõukogu võttis vastu tema 2016. aasta *ex ante* osamakse kriisilahendusfondi ning tegi talle teatavaks tasumisele kuuluva summa (edaspidi „esimene maksuteade“).

Teine vaidlustatud otsus ja selle otsusega seotud maksuteade

- 22 20. mai 2016. aasta otsusega ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohandamise kohta, millega täiendatakse esimest vaidlustatud otsust (SRB/ES/SRF/2016/13) (edaspidi „teine vaidlustatud otsus“), suurendas kriisilahendusnõukogu hageja osamakset.
- 23 Selle otsuse lisas on iga krediidasutuse ja investeerimisühingu kohta ära toodud esialgsed 2016. aasta *ex ante* osamaksete suurused „after IPS impact“ [pärast näitaja mõju seoses kuulumisega krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi] ja nende vaheline erinevus ning eelkõige (euroala) meetod ja riskiprofiili kohandustegur euroala kontekstis.
- 24 Kriisilahendusnõukogu edastas 22. mail 2016 kriisilahendusasutustele koopia andmefailist, mis puudutab vastavate kriisilahendusasutuste pädevusalasse kuuluval territooriumil tegevusloa saanud krediidasutusi ja investeerimisühinguid.
- 25 Kriisilahendusnõukogu teavitas kriisilahendusasutusi sama päeva kirjas selle otsuse vastuvõtmise põhjustest.
- 26 23. mai 2016. aasta kirjas teavitas FMSA Bundesverband Öffentlicher Banken Deutschlands e.V-d (Saksamaa riiklike pankade keskkliit) vajadusest teha 2016. aasta *ex ante* osamaksete esialgses arvutuses parandus ning selle vajaduse aluseks olevatest põhjustest. Kõnealune liit edastas kirja hagejale.
- 27 10. juuni 2016. aasta maksuteates, mis saadi kätte 13. juunil 2016, kohustas FMSA hagejat tasuma eespool punktis 22 osutatud suurendatud summa (edaspidi „teine maksuteade“).

Hageja taotlus tutvuda dokumentidega

- 28 Hageja esitas 22. juuni 2016. aasta kirjas kriisilahendusnõukogule taotluse tutvuda järgmiste dokumentidega:
- kriisilahendusnõukogu otsus osamaksete tasumise kohustuse kohta;

- kriisilahendusnõukogu otsus temalt kogutavate kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta;
 - eespool nimetatud osamaksete arvutuse muutmise otsus.
- 29 3. augusti 2016. aasta kirjas tegi kriisilahendusnõukogu hagejale kättesaadavaks koopia esimesest ja teisest vaidlustatud otsusest (edaspidi koos „vaidlustatud otsused“), mille lisad esitati vaid hagejat puudutavas osas, koopia hagejat puudutavast andmefailist ja koopia järgmistest otsustest:
- kriisilahendusnõukogu täitevistung 14. septembri 2015. aasta otsus samba „kriisilahendusasutuse kindlaksmääratav täiendav riskinäitaja“ määratluse kohta (SRB/ES/SRF/2015/00);
 - kriisilahendusnõukogu täiskogu 30. septembri 2015. aasta otsus 2016. aasta osamaksete deklaratsiooni vormi kohta (SRB/PS/SRF/2015/01);
 - kriisilahendusnõukogu täiskogu 23. oktoobri 2015. aasta otsus 2016. aasta osamaksete deklaratsiooni vormi muutmise kohta (SRB/PS/SRF/2015/02);
 - kriisilahendusnõukogu täitevistung 30. novembri 2015. aasta otsus ühtsete eeskirjade kohta ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete arvutamiseks seoses diskretiseerimisega etapis 2 (SRB/ES/SRF/2015/03);
 - kriisilahendusnõukogu täitevistung 30. novembri 2015. aasta otsus kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete arvutamiseks esitatud andmetega seotud lisatagatised (SRB/ES/SRF/2015/04);
 - kriisilahendusnõukogu täitevistung 30. novembri 2015. aasta otsus ühtsete eeskirjade kohta ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete arvutamiseks seoses riigiabi aruandekuupäevaga (SRB/ES/SRF/2015/05);
 - kriisilahendusnõukogu täitevistung 24. veebruari 2016. aasta otsus puuduvate andmete töötlemise kohta pärast lõplike andmete kogumite esitamist (SRB/ES/SRF/2016/00/A);
 - kriisilahendusnõukogu täitevistung 10. märtsi 2016. aasta otsus kriisilahendusfondi rahastamise sihttaseme kohta 2016. aastal (SRB/ES/SRF/2016/01);
 - kriisilahendusnõukogu täitevistung 10. märtsi 2016. aasta otsus 2015. aasta *ex ante* osamaksete mahaarvamise kohta 2016. aasta *ex ante* osamaksetest (SRB/ES/SRF/2016/03);
 - kriisilahendusnõukogu täitevistung 6. aprilli 2016. aasta otsus 2016. aasta osamaksete deklaratsiooni vormi muutmise kohta (SRB/ES/SRF/2016/04);
 - kriisilahendusnõukogu täitevistung 6. aprilli 2016. aasta otsus puuduvate andmete töötlemise muutmise kohta pärast lõplike andmete kogumite esitamist (SRB/ES/SRF/2016/05/A).

Menetlus ja poolte nõuded

- 30 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 8. juulil 2016.
- 31 Komisjon palus Üldkohtu kantseleisse 9. novembril 2016 saabunud avaldusega luba astuda menetlusse kriisilahendusnõukogu nõuete toetuseks.

- 32 Üldkohtu kaheksanda koja president rahuldab komisjoni menetlusse astumise avalduse 10. jaanuari 2017. aasta otsusega.
- 33 9. oktoobril 2017 Üldkohtu kodukorra artikli 89 alusel võetud esimese menetlust korraldava meetmega palus Üldkohus kriisilahendusnõukogul esitada vaidlustatud otsuste originaali täielik ära kiri koos lisadega.
- 34 Kriisilahendusnõukogu teatas 26. oktoobri 2017. aasta dokumendis, et tal ei ole võimalik 9. oktoobri 2017. aasta menetlust korraldavat meedet täita, viidates eelkõige vaidlustatud otsuste lisades sisalduvate andmete konfidentsiaalsusele.
- 35 Menetlustoiminguid käsitleva 14. detsembri 2017. aasta kohtumäärusega (edaspidi „esimene kohtumäärus“) kohustas Üldkohus kriisilahendusnõukogu esiteks Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 esimese lõigu ning teiseks kodukorra artikli 91 punkti b, artikli 92 lõike 3 ja artikli 103 alusel esitama täieliku ära kirja vaidlustatud otsuste originaali konfidentsiaalsest ja mittekonfidentsiaalsest versioonist koos vastavate lisadega.
- 36 Kriisilahendusnõukogu vastas 15. jaanuari 2018. aasta dokumendis esimesele kohtumäärusele ja esitas mittekonfidentsiaalse ja konfidentsiaalse versiooni neljast dokumendist, kaks dokumenti esimese vaidlustatud otsuse ja kaks teise vaidlustatud otsuse kohta, milleks kummagi otsuse puhul oli esiteks mis puudutab vaidlustatud otsuse teksti, kaheleheküljeline dokument, milleks oli allkirjastatud paberdokumendist PDF-vormingus skannitud koopia, ning teiseks PDF-vormingus dokument, milleks oli digitaalandmetest tehtud digitaaldokument ja mis moodustab kõnealuse otsuse lisa.
- 37 Arvestades kriisilahendusnõukogu vastust esimesele kohtumäärusele, võttis Üldkohus 12. märtsil 2018 teise menetlust korraldava meetme ja palus kriisilahendusnõukogul esiteks täpsustada, milline oli lisade vorming vaidlustatud otsuste vastuvõtmise hetkel, teiseks juhul, kui need lisad esitati digitaalselt, anda selgitusi ja esitada kõik kinnitamise tehnilised elemendid, mis on vajalikud selle tõendamiseks, et digitaalsete andmete PDF-koopia, mis Üldkohtule esitati, vastab sellele, mis konkreetset esitati allkirjastamiseks ja vastuvõtmiseks kriisilahendusnõukogu täitevistungil poolt selle 15. aprilli ja 20. mai 2016. aasta koosolekul, ning kolmandaks esitada oma seisukohad vaidlustatud otsuste õigusliku olemasolu ja oluliste menetlusnormide järgimise küsimuses.
- 38 Kriisilahendusnõukogu vastas teisele menetlust korraldavale meetmele 27. märtsi 2018. aasta dokumendiga. Seoses eespool punktis 37 mainitud teise nõudega teatas kriisilahendusnõukogu, et ta ei saa seda täita, kuna teatavad dokumendid, mille ta pidi esitama, on konfidentsiaalsed, ning taotles menetlustoimingu määramist.
- 39 Üldkohus tegi 2. mail 2018 uue menetlustoiminguid käsitleva kohtumääruse, milles kohustas kriisilahendusnõukogu täitma 12. märtsi 2018. aasta menetlust korraldava meetme teist nõuet (edaspidi „teine kohtumäärus“).
- 40 Kriisilahendusnõukogu täitis teise kohtumääruse 18. mai 2018. aasta dokumendiga, mida on parandatud 29. juunil 2018, ning esitas konfidentsiaalse ja mittekonfidentsiaalse versiooni dokumendist „Tehniline teave identifitseerimise kohta“ 13. aprillil 2016 kell 17.41, 15. aprillil 2016 kell 19.04 ja kell 20.06 ning 19. mail 2016 kell 21.25 saadetud kriisilahendusnõukogu nelja e-kirja teksti ning mälupulga, millel oli kaks faili XLSX-vormingus ja kaks faili TXT-vormingus.
- 41 Üldkohus eemaldas 11. juuli 2018. aasta otsusega pärast kodukorra artikli 103 lõikes 1 ette nähtud analüüsi toimikust esimesele ja teisele kohtumäärusele kriisilahendusnõukogu vastuseks esitatud dokumentide konfidentsiaalsed versioonid, välja arvatud 18. mail 2018 kriisilahendusnõukogu esitatud mälupulkadel olevad TXT-vormingus failid, mis ei sisaldanud konfidentsiaalset teavet; need failid lisati toimikusse paberandjal.

- 42 Üldkohus palus 11. juulil 2018 kodukorra artikli 89 alusel võetud kolmanda menetlust korraldava meetmega hagejal ja komisjonil esitada oma seisukohad vastuste kohta, mille kriisilahendusnõukogu oli esitanud eespool punktides 33, 35, 37 ja 39 nimetatud menetlust korraldavatele meetmetele ja menetlustoimingutele.
- 43 Hageja eitas 12. juulil 2018 uue väite.
- 44 Komisjon ja hageja esitasid vastavalt 27. ja 30. juulil 2018 oma seisukohad kriisilahendusnõukogu vastuste kohta eespool punktides 33, 35, 37 ja 39 osutatud menetlust korraldavatele meetmetele ja menetlustoimingutele.
- 45 Kriisilahendusnõukogu esitas oma seisukohad hageja uue väite kohta 17. augusti 2018. aasta kirjas.
- 46 Üldkohtu kaheksanda koja ettepanekul otsustas Üldkohus kodukorra artikli 28 alusel suunata kohtuasja laiendatud koosseisule.
- 47 19. novembril 2018 palus Üldkohus neljanda menetlust korraldava meetmega, mis võeti kodukorra artikli 89 alusel, kriisilahendusnõukogul esitada täpsustusi selle kohta, kuidas ta kaasati FMSA ja hageja vahelisse arutellu, mis puudutab hageja deklaratsiooni tema 2016. aasta *ex ante* osamakse arvutamiseks, ning palus pooltel vastata teatavatele küsimustele ja täpsustada täiendavalt kohtuistungil oma seisukohta küsimuses, kas kriisilahendusnõukogu on vaidlustatud otsustes täitnud põhjendamiskohustust.
- 48 Pooled täitsid selle nõude 3. ja 4. detsembril 2018.
- 49 Üldkohus kohustas 20. detsembri 2018. aasta kohtumäärusega kriisilahendusnõukogu esitama mittekonfidentsiaalsed ja konfidentsiaalsed versioonid kriisilahendusnõukogu ja FMSA vaheliste e-kirjade koopiatest, mis puudutasid viimati nimetatut ja hageja vahelist arutelu, mis puudutas hageja deklaratsiooni, mille ta esitas oma 2016. aasta *ex ante* osamakse arvutamiseks ja mida on mainitud kriisilahendusnõukogu vastuses Üldkohtu 19. novembri 2018. aasta kirjale.
- 50 Kriisilahendusnõukogu täitis selle kohtumääruse 10. jaanuaril 2019.
- 51 Üldkohus eemaldas 24. jaanuari 2019. aasta otsusega pärast kodukorra artikli 103 lõikes 1 ette nähtud analüüsi toimikust kriisilahendusnõukogu esitatud e-kirjade koopia konfidentsiaalsed versioonid.
- 52 Hageja palub Üldkohtul sisuliselt:
- tühistada vaidlustatud otsused,
 - mõista kohtukulud välja kriisilahendusnõukogult.
- 53 Kriisilahendusnõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või teise võimalusena põhjendatuse tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 54 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Vastuvõetavus

- 55 Kriisilahendusnõukogu on seisukohal, et vaidlustatud otsused ei tekita kolmandatele isikutele ega mingil juhul hagejale õiguslikke tagajärgi.
- 56 Nimelt ei tekita *ex ante* osamaksete suuruse heakskiitmine kriisilahendusnõukogu täitevistungil poolt krediitiasutustele ja investeerimisühingutele mingit kohustust, kohustus tekib vaid tingimusel, et ja kui pädev kriisilahendusasutus koostab riigisisese õiguse alusel õigusakti. Seega ei lõpeta vaidlustatud otsused menetlust, kuna menetlus lõpetatakse vaid siis, kui kriisilahendusasutused nõuavad nende vastavasse pädevusalasse kuuluvatelt krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt osamaksed sisse.
- 57 Samuti ei mõjuta *ex ante* osamaksete arvutamine kriisilahendusnõukogu poolt otseselt krediitiasutuste ja investeerimisühingute õiguslikku olukorda, nad on isiklikult puudutatud vaid siis, kui kriisilahendusasutused osamaksed sisse nõuavad.
- 58 Seetõttu peab hageja vaidlustama FMSA maksuteated liikmesriigi kohtutes, kes võivad esitada Euroopa Kohtule kriisilahendusnõukogu otsuste kehtivust või tõlgendamist puudutavad eelotsuse küsimused.
- 59 Isegi kui *ex ante* osamaksete süsteemi võrrelda riigiabi süsteemiga, kinnitab selle valdkonna hiline kohtupraktika kriisilahendusnõukogu argumenti, mille kohaselt ei ole käesolev hagi vastuvõetav. Nimelt otsustas Euroopa Kohus, et kui riigiabi käsitlev otsus on adresseeritud ainult liikmesriigile (see tähendab otsus ei ole teistele isikutele siduv) ja kui otsuses ei ole määratletud tagajärjed, mis sellest kolmandatele isikutele tekivad (tagajärjed, mis saavad konkreetse kuju haldusaktides), on selle peale esitatud tühistamishagi vastuvõetamatu.
- 60 Hageja vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 61 ELTL artikli 263 neljandas lõigus on märgitud, et iga füüsiline või juriidiline isik võib esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ega vaja rakendusmeetmeid.
- 62 Seega piiratakse ELTL artikli 263 neljandas lõigus füüsilise või juriidilise isiku tühistamishagi esitamise võimalust kolme liiki aktidega: esiteks temale adresseeritud aktid, teiseks aktid, mis ei ole talle adresseeritud ja mis puudutavad teda otseselt ja isiklikult, ning kolmandaks üldkohaldatavad aktid, mis ei ole talle adresseeritud, mis puudutavad teda otseselt ega vaja rakendusmeetmeid (vt 10. detsembri 2013. aasta kohtumäärus von Storch jt vs. EKP, T-492/12, ei avaldata, EU:T:2013:702, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Mis puudutab ELTL artikli 263 esimeses lõigus ette nähtud tingimust, siis nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et aktideks või otsusteks, mille peale saab esitada tühistamishagi, on üksnes sellised meetmed, millel on siduvad õiguslikud tagajärjed, mis puudutavad hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis (vt 21. aprilli 2016. aasta kohtumäärus Borde ja Carbonium vs. komisjon, C-279/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:297, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 64 Peale selle, kui tegemist on selliste aktide või otsustega, mis tehakse mitmes etapis, eelkõige asutusesisese menetluse lõpus, siis on vaidlustatavad aktid ainult need meetmed, mis väljendavad asjaomase institutsiooni lõplikku seisukohta selle menetluse lõpus, ning vaidlustatavad ei ole vahemeetmed, millega valmistatakse ette lõplikku otsust (vt 9. märtsi 2016. aasta kohtumäärus Port autonome du Centre et de l'Ouest jt vs. komisjon, T-438/15, EU:T:2016:142, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 65 Lisaks tuleneb kohtupraktikast, et kui hageja, kellel ei ole eristaatust, esitab tühistamishagi akti peale, mille adressaat ta ei ole, siis kattub nõue, mille kohaselt peavad vaidlusaluse akti siduvad õiguslikud tagajärjed puudutama hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis, ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud tingimustega (vt 6. märtsi 2014. aasta kohtumäärus Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development vs. komisjon, C-248/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:137, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 66 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub esiteks, et füüsiline või juriidiline isik, kes ei ole otsuse adressaat, saab vaid siis väita, et see otsus puudutab teda isiklikult, kui otsus puudutab teda mingite talle omaste tunnuste või teda iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis teda kõigist teistest isikutest eristab, ning individualiseerib teda sarnaselt otsuse adressaadiga (15. juuli 1963. aasta kohtuotsus Plaumann vs. komisjon, 25/62, EU:C:1963:17, lk 238, ja 2. aprilli 1998. aasta kohtuotsus Greenpeace Council jt vs. komisjon, C-321/95 P, EU:C:1998:153, punktid 7 ja 28).
- 67 Teiseks ilmneb väljakujunenud kohtupraktikast, et tingimus, et hagi esemeks olev otsus peab füüsilist või juriidilist isikut puudutama otseselt, eeldab, et vaidlustatud meede avaldaks otsest mõju isiku õiguslikule olukorrale, ega jäta meedet rakendama kohustatud adressaatidele mingit kaalutusõigust – otsuse rakendamine peab olema puhtautomaatne ja tulenema vaid liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (vt 22. märtsi 2007. aasta kohtuotsus Regione Siciliana vs. komisjon, C-15/06 P, EU:C:2007:183, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 68 Kohtupraktikast nähtub aga, et isegi kui vaidlustatud akt vajab isikute õiguslikule olukorrale mõju avaldamiseks tingimata rakendusmeetmete võtmist, loetakse otsese puutumuse tingimus sellegipoolest täidetuks, kui akt paneb adressaadile rakendamiskohustuse ja kui adressaat on automaatselt kohustatud võtma meetmeid, mis muudavad hageja õiguslikku olukorda (vt selle kohta 7. juuli 2015. aasta kohtuotsus Federcoopesca jt vs. komisjon, T-312/14, EU:T:2015:472, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 69 Nimelt, nagu märkis kohtujurist Wathelet oma ettepanekus kohtuasjas Stichting Woonpunt jt vs. komisjon (C-132/12 P, EU:C:2013:335, punkt 68 ja seal viidatud kohtupraktika), kaotab liikmesriikide kaalutlusruumi puudumine otsese seose ilmse puudumise liidu akti ja õigussubjekti vahel. Teiste sõnadega, et vältida otsest puutumust, ei saa liidu akti rakendava vaheakti andja kaalutlusruum olla puhtalt formaalne. Kaalutlusruum peab olema hageja õigusliku puutumuse lähtekoht.
- 70 Esiteks nähtub käesoleval juhul kohaldatavatest õigusnormidest, eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 54 lõike 1 punktist b ja artikli 70 lõikest 2, et nii individuaalsete osamaksete konkreetsete arvutuste tegija kui ka otsuse vastu võtnud asutus, kes need osamaksed heaks kiitis, on kriisilahendusnõukogu. Asjaolu, et kriisilahendusnõukogu ja kriisilahendusasutused teevad koostööd, ei muuda seda järeldust (19. novembri 2018. aasta kohtumäärus Iccrea Banca vs. komisjon ja kriisilahendusnõukogu, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 27).
- 71 Nimelt on kriisilahendusnõukogul ainupädevus arvutada „pärast konsulteerimist EKP või liikmesriigi pädeva asutusega ja tihedas koostöös [kriisilahendusasutustega]“ krediidasutuste ja investeerimisühingute *ex ante* osamaksed (määruse nr 806/2014 artikli 70 lõige 2). Lisaks, kriisilahendusasutustel on liidu õigusest tulenev kohustus koguda need osamaksed, nagu need on kriisilahendusnõukogu otsuses kehtestatud (määruse nr 806/2014 artikli 67 lõige 4).
- 72 Kriisilahendusnõukogu otsus, millega määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 alusel kehtestatakse *ex ante* osamaksed, on seega lõplik.
- 73 Järelikult ei saa vaidlustatud otsuseid kvalifitseerida puhtalt ettevalmistavateks meetmeteks või vahemeetmeteks, kuna nendega kinnitatakse menetluse lõpus lõplikult kriisilahendusnõukogu seisukoht osamaksete kohta.

- 74 Teiseks tuleb märkida, et olenemata sellest, millised on rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 erinevate keeleversioonide terminikasutuse erinevused, on asutused, kellele kriisilahendusnõukogu, kes teeb otsuse, millega määratakse kindlaks *ex ante* osamaksed, selle otsuse saadab, kriisilahendusasutused, mitte krediidasutused ja investeerimisühingud. Kriisilahendusasutused on faktiliselt ja kohaldatavate õigusnormide kohaselt ainsad asutused, kellele kõnealuse otsuse tegija peab selle saatma, ning seega lõppkokkuvõttes ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses selle otsuse adressaadid (19. novembri 2018. aasta kohtumäärus Iccrea Banca vs. komisjon ja kriisilahendusnõukogu, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 28).
- 75 Järeldust, et kriisilahendusnõukogu otsuse adressaadid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses on kriisilahendusasutused, kinnitab lisaks asjaolu, et nende ülesanne on määrusega nr 806/2014 kehtestatud süsteemis ja vastavalt kõnealuse määruse artikli 67 lõikele 4 krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt kriisilahendusnõukogu otsustatud individuaalsete osamaksete kogumine (19. novembri 2018. aasta kohtumäärus Iccrea Banca vs. komisjon ja kriisilahendusnõukogu, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 29).
- 76 Kuigi krediidasutused ja investeerimisühingud ei ole seega vaidlustatud otsuste adressaadid, puudutavad need otsused neid siiski isiklikult ja otseselt, kuna otsused puudutavad neid mingite neile omaste tunnuste või neid iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab, ning individualiseerib neid sarnaselt otsuse adressaadiga, ning kuna need mõjutavad otseselt nende õiguslikku olukorda ega jäta meedet rakendama kohustatud adressaatidele mingit kaalutlusõigust.
- 77 Sellega seoses on vaidlustatud otsustes esiteks iga krediidasutus ja investeerimisühing nimetatud nimeliselt ja nendes on kehtestatud tema individuaalne osamakse või teise vaidlustatud otsuse puhul seda kohandatud. Järelikult puudutavad vaidlustatud otsused krediidasutusi ja investeerimisühinguid, sh hagejat isiklikult.
- 78 Teiseks, mis puudutab otsest puutumust, siis tuleb märkida, et kriisilahendusasutustel, kes vastutavad vaidlustatud otsuste rakendamise eest, ei ole mingit kaalutlusruumi otsustes kindlaks määratud individuaalsete osamaksete suuruste küsimuses. Eelkõige ei saa kriisilahendusasutused neid suurus muutma ning nad on kohustatud osamaksed krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt sisse nõudma.
- 79 Lisaks, mis puudutab kriisilahendusnõukogu viidet valitsustevahelisele lepingule, et vaielda vastu hageja otsesele puutumusele, siis tuleb märkida, et see leping ei puuduta krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt 2016. aasta *ex ante* osamaksete sissenõudmist kriisilahendusasutuste poolt, vaid üksnes nende osamaksete kandmist kriisilahendusfondi.
- 80 Nimelt, nagu nähtub määruse nr 806/2014 sätetest (vt määruse põhjendus 20 ja artikli 67 lõige 4) ning valitsustevahelisest lepingust (vt valitsustevahelise lepingu põhjendus 7, artikli 1 punkt a ja artikkel 3), kogutakse osamaksed liidu õiguse alusel (st direktiiv 2014/59 ja määrus nr 806/2014), samas kui nende osamaksete kriisilahendusfondi kandmine toimub valitsustevahelise lepingu alusel.
- 81 Seega, kuigi krediidasutuste ja investeerimisühingute õiguslik kohustus maksta kriisilahendusasutuste osutatud arvetele *ex ante* osamaksete alusel tasumisele kuuluvad summad eeldab, et kriisilahendusasutused annavad riigisiseseid aktid, puudutab kriisilahendusnõukogu otsus, milles kehtestatakse nende individuaalsed osamaksed, siiski neid krediidasutusi ja investeerimisühinguid otseselt.
- 82 Eeltoodud kaalutlustest nähtub, et vaidlustatud otsused puudutavad hagejat isiklikult ja otseselt.
- 83 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb kriisilahendusnõukogu esitatud vastuväide, milles palutakse Üldkohtul hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta, tagasi lükata.

Sisulised küsimused

- 84 Oma hagi põhjendamiseks esitab hageja kaheksa väidet. Esimese võimalusena väidab ta sisuliselt, et kriisilahendusnõukogu oleks pidanud ta välja jätma kohustuse alt tasuta *ex ante* osamakse (esimene ja teine väide). Teise võimalusena väidab ta, et igal juhul oleks kriisilahendusnõukogu pidanud esiteks jätma osamaksete kogumisel aluseks võetud kohustustest välja eespool punktis 12 osutatud börsiväliste tuletisinstrumentide portfelli (kolmas väide), teiseks võtma arvesse börsiväliste tuletislepingute netoväärtust, mitte brutoväärtust (neljas väide) ja kolmandaks leidma, et ta ei ole restruktureerimisel olev asutus (viies väide). Veel väidab ta, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud õigust olla ära kuulatud (kuues väide), põhjendamiskohustust (seitsmes väide) ja menetlusnorme (uus väide).
- 85 Käesolevas asjas peab Üldkohus vajalikuks analüüsida kõigepealt vaidlustatud otsuste kinnitamist, mille eesmärk on tagada õiguskindlus, kinnistades teksti akti andja poolt, ning mis on oluline menetlusnorm (vt selle kohta 15. juuni 1994. aasta kohtuotsus komisjon vs. BASF jt, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punktid 75 ja 76, ning 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon vs. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punktid 40 ja 41), mille rikkumine kujutab endast avalikul huvil põhinevat väidet, mille peab liidu kohus tõstatama omal algatusel (vt selle kohta 13. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Ungari vs. komisjon, T-240/10, EU:T:2013:645, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika).

Vaidlustatud otsuste kinnitamine

- 86 Tuleb meeles pidada, et Euroopa Kohus on leidnud, et kuna intellektuaalne ja formaalne element moodustavad lahutamatu terviku, on akti kirjalik sõnastus tingimata selle vastu võtnud asutuse tahte väljendus (15. juuni 1994. aasta kohtuotsus komisjon vs. BASF jt, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkt 70, ja 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon vs. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 38).
- 87 Samuti on Euroopa Kohus otsustanud, et olulise menetlusnormi rikkumiseks piisab sellest, et akti ei ole kinnitatud, ilma et oleks vaja tõendada ka seda, et akti puhul esineb mõni muu puudus või et kinnitamata jätmine põhjustas kahju isikule, kes sellele tugineb (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon vs. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 42).
- 88 Kinnitamise formaalsuse täitmise ja seega akti kindluse kontrollimine on mis tahes muu kontrolli nagu akti andja pädevuse, kollegiaalsuspõhimõtte järgimise või aktide põhjendamise kohustuse täitmise kontrollimise eeltingimus (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon vs. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 46).
- 89 Kui liidu kohus tuvastab talle esitatud akti analüüsimisel, et akti ei ole nõuetekohaselt kinnitatud, peab ta omal algatusel tõstatama väite, et rikutud on olulist menetlusnormi, mis seisneb nõuetekohase kinnituse puudumises, ja järelikult sellise puudusega akti tühistama (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon vs. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 51).
- 90 Selles suhtes ei oma erilist tähtsust, et kinnituse puudumine ei põhjustanud mõnele vaidluse poolele kahju. Nimelt on aktide kinnitamine ETL artikli 263 tähenduses oluline menetlusnorm, mis on esmavajalik õiguskindluse tagamiseks ja mille rikkumine toob kaasa vigase akti tühistamise, ilma et oleks vaja kindlaks teha sellise kahju esinemine (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon vs. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 52; vt selle kohta ka 8. septembri 2016. aasta kohtuotsus Goldfish jt vs. komisjon, T-54/14, EU:T:2016:455, punkt 47).
- 91 Käesolevas asjas, vastuseks esimesele kohtumäärusele, millega kohustati kriisilahendusnõukogu esitama täieliku ärakirja vaidlustatud otsuste originaalist koos nende ainsa lisaga, esitas ta 15. jaanuaril 2018 kumbagi vaidlustatud otsuse teksti puudutavas osas kaheleheküljelise dokumendi, milleks oli allkirjastatud paberdokumendist PDF-vormingus skannitud koopia, mis viitab seega sellele, et need leheküljed olid tõepoolest originaali ärakirjad, see tähendab ärakirjad dokumendist, mis formaalselt

esitati allkirjastamiseks ja vastuvõtmiseks kriisilahendusnõukogu täitevistungi poolt. Kriisilahendusnõukogu ei esitanud vaidlustatud otsuste lisade originaali ära kirja, vaid kumbagi otsuse puhul pelgalt PDF-vormingus dokumendi, milleks oli digitaalandmetest tehtud digitaaldokument, ilma elementideta, mis võimaldaksid tagada selle autentsuse.

- 92 Teise menetlust korraldava meetmega ja seejärel teise määrusega palus Üldkohus kriisilahendusnõukogul täpsustada lisade vormingut vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal ning juhu, kui need lisad esitati digitaalselt, anda selgitusi ja esitada kõik vajalikud kinnitamise tehnilised andmed, et tõendada, et PDF-vormingus dokumendid, mis Üldkohtule esitati, vastasid konkreetsetele dokumentidele, mis esitati allkirjastamiseks ja mille kriisilahendusnõukogu täitevistungi 15. aprilli 2016. aasta ja 20. mai 2016. aasta koosolekul vastu võttis. Üldkohus palus kriisilahendusnõukogul esitada ka oma seisukohad vaidlustatud otsuste õigusliku olemasolu ja oluliste menetlusnormide järgimise küsimuses.
- 93 Kriisilahendusnõukogu väitis esimest korda oma 27. märtsi ja 18. mai 2018. aasta vastustes teisele menetlust korraldavale meetmele ja teisele kohtumäärusele, et vaidlustatud otsuseid ei võetud vastu mitte kriisilahendusnõukogu täitevistungi liikmete koosolekutel, vaid elektrooniliselt kirjalikus menetluses kooskõlas täitevistungi kodukorra artikli 7 lõikega 5, mille kohaselt tuleb täitevistungiks asjakohane teave ja dokumendid üldjuhul edastada elektrooniliselt, järgides vastavalt täitevistungi kodukorra artiklile 15 konfidentsiaalsusnõudeid, ning täitevistungi kodukorra artikliga 9.
- 94 Mis puudutab täpsemalt esimese vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetlust, siis nähtub toimikust, et 13. aprilli 2016. aasta e-kirjas, mille kriisilahendusnõukogu saatis täitevistungi liikmetele kell 17.41 ja mille manuses oli kolm dokumenti, sh üks PDF-dokument „Memorandum2_Final results.pdf“, paluti kriisilahendusnõukogu täitevistungilt 2016. aasta *ex ante* osamaksete formaalset heakskiitu 15. aprillil 2016 kella 12.00-ks.
- 95 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjas märkis kriisilahendusnõukogu, et osamaksete arvutuses oli tehtud viga, teatas, et saadetakse dokumendi muudetud versioon „Memorandum 2“ ning mainis, et kui adressaadid sellele vastu ei ole, siis loetakse, et juba antud heakskiit hõlmab ka parandatud summasid.
- 96 15. aprillil 2016 kell 20.06 saadetud e-kirjas saadeti mainitud dokument XLSX-vormingus nimetuse all „Final results15042016.xlsx“.
- 97 Mis puudutab teise vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetlust, siis täpsustas kriisilahendusnõukogu, et ta saatis kirjaliku menetluse alustamiseks 19. mail 2016 kell 21.25 täitevistungi liikmetele e-kirja, milles ta palus kiita heaks 2016. aasta *ex ante* osamaksete arvutustulemuste kohandamine ja mille lisas oli XLSX-vormingus fail „Delta“, mis kujutas endast kohandatud arvutuste tulemusi. Heakskiitu paluti „juhtumi kiireloomulisuse tõttu“ 20. mail 2016 kella 17.00-ks.
- 98 Viimaks, kriisilahendusnõukogu kinnitas kohtuistungil, et vaidlustatud otsuste dokumendid oli kriisilahendusnõukogu esimees allkirjastanud elektrooniliselt.
- 99 Tuleb siiski tõdeda, et kriisilahendusnõukogu, kes kaugeltki ei esitanud ega isegi ei pakkunud välja, et ta esitab selle kinnituse kohta tõendeid, mis seisnevad põhimõtteliselt digitaalsetes dokumentides ja elektroonilise allkirja sertifikaatides, mis tagavad dokumendi autentsuse, esitab asjaolusid, mis tegelikkuses sellele kinnitusele vastu räägivad.
- 100 Nimelt, mis puudutab vaidlustatud otsuste teksti, siis esitab kriisilahendusnõukogu PDF-dokumendid, mis sisaldavad viimasel lehel midagi käsikirjalise allkirja sarnast, mis näib olevat kopeeritud pildifailist, ning ilma elektroonilise allkirja sertifikaatideta.

- 101 Mis puudutab vaidlustatud otsuste lisasid, milles on märgitud vastavalt osamaksete suurused ja nende kohandused ning mis on seega otsuste põhielement, siis ka need lisad ei sisalda e-allkirja, kuigi need lisad ei ole vaidlustatud otsuste tekstiga kuidagi lahutamatult seotud.
- 102 Vaidlustatud otsuste lisade autentsuse tõendamiseks esitas kriisilahendusnõukogu vastuseks teisele kohtumäärusele TXT-vormingus dokumendid, mille eesmärk on tõendada nende lisade räsiväärtuste (hash value) identifikaatorit koos vastavalt 15. aprillil 2016 kell 20.06 ja 19. mail 2016 kell 21.25 saadetud e-kirjale lisatud XLSX-vormingus dokumentide räsiväärtustega.
- 103 Siiski tuleb nentida, et tõendamaks, et vaidlustatud otsuste lisad allkirjastati elektrooniliselt, nagu väidab kriisilahendusnõukogu (vt eespool punkt 98), oleks ta pidanud esitama e-allkirja sertifikaadid, mis on seotud lisadega, mitte TXT-dokumendid, mis sisaldavad räsiväärtust. TXT-dokumentide esitamine annab alust arvata, et kriisilahendusnõukogul ei olnud e-allkirja sertifikaate ja et vaidlustatud otsuste lisad ei ole seega erinevalt tema väidetust elektrooniliselt allkirjastatud.
- 104 Lisaks, TXT-vormingus dokumendid, mille kriisilahendusnõukogu esitas, ei ole kuidagi kõnealuste lisadega objektiivselt ega lahutamatult seotud.
- 105 Lõpuks tuleb täiendavalt märkida, et nõutav kinnitus ei ole igal juhul 15. aprillil 2016 kell 20.06 ja 19. mail 2016 kell 21.25 saadetud e-kirjas heakskiitmiseks edastatud elnõude kinnitus, vaid nende dokumentide kinnitus, mis peaks olema koostatud pärast seda heakskiitu. Nimelt, alles pärast dokumendi heakskiitmist koostatakse ja kinnitatakse see allkirjastamisega.
- 106 Eeltoodud kaalutlustest ilmneb, et vaidlustatud otsuste kinnitamise nõue ei ole täidetud.
- 107 Lisaks neile kaalutlustele, mis puudutavad vaidlustatud otsuste kinnitamata jätmist, mis iseenesest viib eespool punktides 87–90 viidatud kohtupraktika kohaselt vaidlustatud otsuste tühistamiseni, peab Üldkohus kohaseks hea õigusemõistmise huvides analüüsida ka uut väidet, mille aluseks on menetluse käigus ilmnenu asjaolud ja mille hageja esitas kodukorra artikli 84 lõike 2 alusel, ning seitsmendat väidet.

Uus väide, et rikutud on menetlusnorme, mis puudutavad vaidlustatud otsuste vastuvõtmist

- 108 Hageja arvates on kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsused vastu võtnud, rikkudes üldisi menetlusnõudeid, mis tulenevad Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41, ELTL artiklit 298 ja õiguse üldpõhimõtteid ning täitevistungi kodukorda.
- 109 Kõigepealt väidab hageja, et kuivõrd ta kaitseb kriisilahendusnõukogu õiguslikust seisukohast erinevat seisukohta seoses oma kohustusega tasuda osamakse ja oma osamakse suurusega (vt eespool punktid 13–17), oleks kriisilahendusnõukogu pidanud tema seisukoha täitevistungi liikmetele teatavaks tegema. Kriisilahendusnõukogu esitas täitevistungile aga ainult osamaksete arvutuste tulemused.
- 110 Edasi, vaidlustatud otsused võeti vastu kirjaliku menetluse läbiviimiseks ette nähtud tähtajast lühema tähtaja jooksul. Nimelt oli esimese vaidlustatud otsuse esimene vastuvõtmise menetlus alla 48 tunni ning selle otsuse teise vastuvõtmise menetluses oli täitevistungi liikmetel vaid mõni tund. Kummalgi juhul ei põhjendanud kriisilahendusnõukogu niivõrd lühikeste tähtaegade vajadust. Teine vaidlustatud otsus tehti samuti liiga lühikese menetluse tulemusel, see tähendab ligikaudu 19 tundi. Sekretär põhjendas tähtaja lühidust üldise viitega kiireloomulisusele, mida ta aga ei selgitanud. Kriisilahendusnõukogu rikkus seega täitevistungi kodukorra artikli 9 lõikeid 1 ja 2.
- 111 Viimaks, esimese vaidlustatud otsuse teise vastuvõtmise menetlusega rikuti ka täitevistungi kodukorra artikli 9 lõiget 3. See säte nõuab otsuse ühehäälsel vastuvõtmisel, kusjuures erapooletuks jäämist arvesse ei võeta. Igal juhul on esimese vaidlustatud otsuse teise vastuvõtmise menetluse kestus liiga

lühike. Nimelt, arvestades edastuse hilisust ja reageerimiseks jäetud äärmiselt lühikest aega, ei saa kriisilahendusnõukogu sekretär olla kindel, et kõik täitevistung liikmed olid teadlikud otsusest ega vajadusest väljendada aktiivselt vastuseisu.

112 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.

113 Esiteks, ta väidab, et õigus heale haldusele ei nõua, et institutsiooni, organi või organismi otsustusorgani liikmed peavad isiklikult analüüsima kõiki faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, mis otsusega ühel või teisel viisil seotud on. Selline lähenemisviis ei ole praktikas võimalik, kuna vaidlustatud otsused puudutavad peaaegu 3800 krediidasutuse ja investeerimisühingu *ex ante* osamaksete arvutamist. Pealegi hõlmab õigus heale haldusele ka ametiasutuste kohustust otsustada tõhusalt.

114 Käesolevas asjas valmistas vaidlustatud otsused üksikasjalikult ette kriisilahendusnõukogu vastutav üksus, kriisilahendusnõukogu täitevistung kõiki liikmeid teavitati arvutusmeetodist ja arvutamise korrast ning nad jälgisid 2015. aasta septembris alguse saanud menetluse arengut, sh osamaksete arvutusi kõigis ettevalmistavates etappides. Seega ei olnud osamakse formaalse otsustamise etapis praktiliselt lahendamata küsimusi, mida kriisilahendusnõukogu liikmed oleks pidanud arutama või mille kohta otsuse tegema ning seda veelgi vähem seoses arvutusmeetodiga.

115 Liiati ei täitnud hageja täielikult oma kohustust esitada teavet. Hageja *ex ante* osamakse põhineb sellegipoolest andmetel, mille ta ise esitas, see tähendab andmed, mille ta esitas hilisemas etapis ja paberkandjal ning nagu ta ise ütles, „kooskõlas FMSA õigusliku arvamusega“.

116 Teiseks, kriisilahendusnõukogu toonitab, et täitevistung liikmed ei avaldanud vastuseisu otsusele kasutada kirjalikku menetlust. Lisaks, arvutustulemuste kinnitamine kujutab endast pikaajalise protsessi ametlikku lõpuleviimist. Need liikmed olid sellesse protsessi nõuetekohaselt kaasatud ning neil ei olnud seega arvutustulemuste kinnitamiseks vaja 48 tundi ja veelgi vähem viit tööpäeva.

117 Igal juhul oli vajadus esitada kiiresti arvutustulemused kriisilahendusnõukogu täitevistung liikmetele hästi teada. Kriisilahendusnõukogu oli kohustunud tiheda koostöö kontekstis kriisilahendusnõukogu edastama neile need tulemused 2016. aasta aprilli keskpaigas. Lisaks, valitsustevahelise lepingu artikli 3 lõike 2 alusel tuli 2016. aasta *ex ante* osamaksed kanda kriisilahendusefondi enne 30. juunit 2016.

118 Kriisilahendusnõukogu sõnul on täitevistung kodukorra selline tõlgendus kooskõlas ka paindlikkuse ja kiiruse vajadustega ametiasutuste töös. Igal juhul ei saa täitevistung kodukorra artikli 9 lõigete 1 ja 2 väidetavaid rikkumisi kvalifitseerida ELTL artikli 263 lõike 2 tähenduses oluliste menetlusnormide rikkumiseks. Tegemist on vastupidi sisemiste menetluseeskirjadega, millele kolmandad isikud ei saa tugineda. Lisaks, kui menetluseeskirja on rikutud ilma, et see takistaks selle eeskirjaga taotletavate eesmärkide täitmist, ei tulene sellest oluliste menetlusnormide mis tahes rikkumist. Käesolevas asjas ei ole täitevistung kodukorra artikli 9 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud tähtaegadest vaja kinni pidada ning neid eeskirju ei saa tõlgendada nii, et kriisilahendusnõukogu täitevistung liikmed, kes osalevad täitevistungil, on kohustatud miinimumtähtaega järgima, isegi kui see tähtaeg ei ole otsuse tegemiseks vajalik.

119 Viimaks, mis puudutab esimese vaidlustatud otsuse teist vastuvõtmise menetlust, siis väidab kriisilahendusnõukogu, et Euroopa Kohus on juba kinnitanud, et otsuse konsensuslik heakskiit enam ei kehti, kui selle vastuvõtmisele on väljendatud ilmset vastuseisu. Samuti ei saa hageja õiguspäraselt tuletada kriisilahendusnõukogu täitevistung praktikast, et konsensus nõuab alati aktiivset hääletamist. See, et konsensus tuleb saavutada väga lühikese aja jooksul, ei ole samuti täitevistung kodukorra artikli 9 lõigete 2 ja 3 rikkumine, kuna see lühike aeg oli käesolevas asjas piisav, eelkõige seetõttu, et kohandatud summad, mis avaldati 15. aprillil 2016 kell 20.06 saadetud e-kirjas, erinesid vaid vähe nendest, mis kiideti heaks esimese vaidlustatud otsuse esimeses vastuvõtmise menetluses.

- 120 Käesolevas asjas, nagu märgitud eespool punktis 94, algatati esimese vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseks kirjalik menetlus 13. aprilli 2016. aasta e-kirjaga, mis saadeti kell 17.41 ja milles kehtestati kriisilahendusnõukogu täitevistungi liikmetele otsuse eelnõu heakskiitmise tähtpäevaks 15. aprill 2016 kell 12.00, seega kahest tööpäevast lühem tähtaeg, kuigi täitevistungi kodukorra artikli 9 lõikes 2 ette nähtud tähtaeg on „tavaliselt vähemalt viis tööpäeva“. Vastupidi täitevistungi kodukorras nõutule ei ole 13. aprilli 2016. aasta e-kirjas esitatud ühtegi tähtaja lühendamise põhjust. Selles ei ole mainitud ka täitevistungi kodukorra artikli 9 lõiget 2.
- 121 Täiendavalt tuleb märkida, et samuti ei tõenda kriisilahendusnõukogu, et oli pakiline vajadus teha otsus 15. aprillil 2016 selle asemel, et see teha 20. aprillil 2016, mis oleks taganud menetlusnormidest kinnipidamise. Sellega seoses tuleb märkida, et 15. aprill 2016 ei ole õigusnormides ette nähtud kuupäev. Otsuse vastuvõtmise tähtaja lühendamine on esimene menetlusnormi rikkumine.
- 122 Selle kõrval on täitevistungi kodukorra artikli 9 lõikes 1 sätestatud, et otsuse võib teha kirjalikus menetluses, kui sellele ei ole kirjaliku menetluse algatamisele järgneva 48 tunni jooksul vastuseisu avaldanud vähemalt kaks täitevistungi liiget.
- 123 Selles suhtes ilmneb, et kriisilahendusnõukogu rikkus täitevistungi kodukorda ka seetõttu, et kirjaliku menetluse kestus oli kuue tunni võrra lühem 48 tunnist, mis on ette nähtud kirjaliku menetluse kasutamisele vastuseisu väljendamiseks. Ent kui eeldada, et otsus oleks tulnud vastu võtta 15. aprillil 2016, ei takistanud miski määrata vastuse esitamise ajaks selle päeva kell 18.00. See on teine menetlusnormi rikkumine.
- 124 Kriisilahendusnõukogu üritab vääralt põhjendada neid täitevistungi kodukorra rikkumisi kriisilahendusnõukogu täitevistungi liikmete väljendatud vastuseisu puudumisega. Piisab, kui märkida esiteks, et kriisilahendusnõukogul on kohustus kohaldada tema otsustusprotsessi reguleerivaid õigusnorme, milles on just nimelt korraldatud tähtaegade lühendamine, kui täidetud on teatavad reeglid, ning teiseks, et vastuseisu väidetav puudumine ei muuda kuidagi olematuks rikkumist, mis on toime pandud *ab initio*, kui kriisilahendusnõukogu kehtestas tähtaja, mis on vastuolus täitevistungi kodukorras ettenähtuga.
- 125 Edasi, kuigi 13. aprilli 2016. aasta e-kirjas paluti kriisilahendusnõukogu täitevistungi liikmetel saata oma formaalne heakskiit e-kirjaga kriisilahendusnõukogu üldpostkasti, ei esita viimati nimetatud ühtegi heakskiitu käsitlevat e-kirja. Ainus heakskiidule viitav asjaolu on see, et kriisilahendusnõukogu kinnitab 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjas, et heakskiit on antud.
- 126 Lisaks, kriisilahendusnõukogu märkis selles reedel, 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjas, mida ei saadetud kõigile täitevistungi liikmetele, vähemalt esialgu (kriisilahendusnõukogu täitevistungi liige A ei olnud selle e-kirja adressaat, see saadeti talle 21 minutit hiljem), et *ex ante* osamaksete arvutamisel on tehtud viga, ning teatas, et eraldi e-kirjaga saadetakse muudetud versioon „memorandum 2“. Kell 19.04 saadetud e-kirjas oli veel märgitud, ilma et oleks ette nähtud tähtaeg võimalikuks reageerimiseks, et kriisilahendusnõukogu täitevistungi liikmete vastuseisu puudumisel loetakse, et nende juba antud heakskiit kehtib ka osamaksete muudetud suuruste puhul. Selliselt toimides algatas kriisilahendusnõukogu vastuseisu puudumisel põhineva vastuvõtmise menetluse, mis ei ole täitevistungi kodukorras küll tundmatu, kuid mis siiski algatati õigusvastastes konkreetsetes tingimustes, arvestades eelkõige seda, et märgitud ei olnud otsuse vastuvõtmise tähtaega. See kujutab endast eespool punktides 120–123 juba välja toodud kahele rikkumisele lisaks kolmandat menetlusnormi rikkumist.
- 127 Edasi, samal päeval kell 20.06 saadeti kriisilahendusnõukogu eraldi e-kiri, mille manuses oli XLSX-dokument „Final results15042016.xlsx“. Ka seda e-kirja ei saadetud A-le. Viimane asjaolu kujutab endast neljandat menetlusnormi rikkumist.

- 128 Lisaks, esimese vaidlustatud otsuse kuupäevast (15. aprill 2016) on näha, et kuigi 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjas ei olnud märgitud mingit tähtaega, peeti konsensus saavutamaks samal päeval, see tähendab loogiliselt keskööl. Tõsi, kriisilahendusnõukogu oli teatanud oma 13. aprilli 2016. aasta e-kirjas (mis on lisatud 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjale), et otsus üritatakse vastu võtta 15. aprillil. Eeldades, et see teave oli piisav, et teada anda, et vastuväited tuli esitada enne 15. aprilli 2016. aasta keskööd, rakendati käesolevas asjas siiski konsensusel põhinevat heakskiitmise menetlust reede õhtul kell 19.04, et see lõpetada sama öhtu keskööl. Need asjaolud süvendavad eespool punktis 126 tuvastatud kolmanda menetluse rikkumise mõju.
- 129 Seda, et see konsensusmenetlus oli nõuetekohane, ei ole seda enam tõendatud, et peale selle, et kella 20.06 e-kirja ei saadetud A-le (vt eespool punkt 127), mis iseenesest muudab menetluse õigusvastaseks, ei tõenda kriisilahendusnõukogu, et kriisilahendusnõukogu täitevistungis teised liikmed olid teadlikud kell 20.06 saadetud e-kirjast (ega ka kell 19.04 saadetud e-kirjast) kui ka selle sisust. Kriisilahendusnõukogu esitas teatavad kontrolli võimaldavad andmed, et tõendada, et kell 19.04 ja 20.06 saadetud e-kirjad laekusid adressaatide e-postkasti. Kuid olenemata isegi sellest, et kontroll, mis oli pisteline, ei puudutanud kõiki kriisilahendusnõukogu täitevistungis liikmeid, ei tõenda see kontroll kuidagi, et kriisilahendusnõukogu täitevistungis liikmed olid konkreetselt teadlikud kas või nende e-kirjade saatmisest enne sama öhtu keskööd.
- 130 Ent arvestades konsensusmenetluse olemust ennast, mis seisneb heakskiidu järeldamises vastuseisu puudumisest, eeldab selline menetlus tingimata ja *a minima*, et enne otsuse vastuvõtmist oleks tõendatud, et konsensusel põhinevas heakskiidumenetluses osalevad isikud on sellest menetlusest teada saanud ja neil on võimalus analüüsida nende heakskiidu saamiseks esitatud eelnõud. Käesolevas asjas võeti esimene vaidlustatud otsus, arvestades nii otsuse tekstis esitatud andmeid kui ka asjaolu, et see saadeti kriisilahendusnõukogule samal päeval (vt eespool punkt 20), vastu hiljemalt 15. aprilli 2016. aasta keskööl. Ent kriisilahendusnõukogu ei ole tõendanud, et enne keskööd olid kriisilahendusnõukogu täitevistungis liikmed saanud teada muudetud otsuse eelnõust ega isegi kell 19.04 ja 20.06 saadetud e-kirjade olemasolust.
- 131 Lisaks tuleb kõrvalmärkusena mainida, et kui esimese vaidlustatud otsuse lisa, mis esitati heakskiiduks 13. aprillil 2016, oli PDF-vormingus elektrooniline dokument (vt eespool punktid 94 ja 120), oli 15. aprilli 2016. aasta õhtul heakskiiduks esitatud lisa XLSX-vormingus elektrooniline dokument (vt eespool punktid 96 ja 127).
- 132 Seega tuleb tõdeda, et kui 15. aprilli 2016. aasta õhtul saadetud e-kirjades ei oleks viga mainitud (vt eespool punkt 95), oleks esimese vaidlustatud otsusena lisaks olnud PDF-vormingus elektrooniline dokument, mitte XLSX fail.
- 133 Üldkohtul jääb seda erinevust arvestades üle vaid nentida, et kriisilahendusnõukogu, kes on kohustatud tagama heakskiidu saamiseks esitatud ja seejärel vastu võetud dokumentide terviklikkuse ja formaalse sidususe, kasutas erinevaid elektroonilisi vorminguid. See ebatäpsus toob kaasa tagajärjed, mis ei ole puhtalt menetluslikud, kuna PDF-faili andmed ei sisalda XLSX-faili arvutuslahtrite üksikasju ning kuna vähemalt käesolevas asjas sisaldab selline PDF-fail erinevalt XLSX-failist ümardatud väärtusi. Seega, mis puudutab ainsat esimeses vaidlustatud otsuses toodud riskiprofiili kohandustegurit, see tähendab Euroopa konteksti puudutav tegur, siis nähtub kriisilahendusnõukogu vastustes sisalduvatest andmetest, et esimeses vaidlustatud otsuses, nagu see on esitatud vastuses esimesele kohtumäärusele ehk PDF-failis, esitatud väärtus ei ole XLSX-failis toodud täpne väärtus, mis sisaldab 14 komakohta, vaid kahe komakohaga ümardus, mida ei ole võimalik osamakse arvutuse kontrollimiseks kasutada.
- 134 Eeltoodud kaalutlustest nähtub, et lisaks eespool punktis 106 tuvastatud kinnitamise puudumisele, mis toob kaasa vaidlustatud otsuste tühistamise, rikuti esimese vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetluses ilmselgelt menetlusnõudeid, mis puudutavad selle otsuse heakskiitmist kriisilahendusnõukogu täitevistungis liikmete poolt ja heakskiidu saamist.

- 135 Selles suhtes tuleb märkida, et asjaolu, et füüsilised ja juriidilised isikud ei saa tugineda selliste eeskirjade väidetavale rikkumisele, mis ei ole mõeldud isikute kaitse tagamiseks, vaid mille eesmärk on teenistuste töö sisemine korraldamine hea halduse tagamiseks (vt selle kohta 7. mai 1991. aasta kohtuotsus *Nakajima vs. nõukogu*, C-69/89, EU:C:1991:186, punktid 49 ja 50), ei tähenda siiski, et isik ei saa kunagi tugineda liidu akti vastuvõtmisega päädiva otsustusprotsessi reguleerivate eeskirjade rikkumisele. Nimelt tuleb institutsioonisiseseid menetlusi reguleerivate sätete hulgas eristada sätteid, mille rikkumisele ei saa füüsilised ja juriidilised isikud tugineda, kuna need puudutavad vaid institutsiooni sisemise toimimise üksikasjalikke eeskirju, mis ei mõjuta nende õiguslikku olukorda, nendest sätetest, mille rikkumisele saab seevastu tugineda, kuna need loovad nendele isikutele õigusi ja kujutavad nende jaoks endast õiguskindluse tegurit (17. veebruari 2011. aasta kohtuotsus *Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods vs. nõukogu*, T-122/09, ei avaldata, EU:T:2011:46, punkt 103).
- 136 Käesolevas asjas ilmneb esimese vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetluse käigu analüüsist suur arv rikkumisi, mis puudutavad otsuse vastuvõtmise kirjaliku elektroonilise menetluse korraldamist. Kuigi täitevistungi kodukorra artiklis 9 ei ole seda sõnaselgelt ette nähtud, on iseenesest mõistetav, et mis tahes kirjalik menetlus eeldab tingimata otsuse eelnõu saatmist kõigile selle menetlusega seotud otsustusorgani liikmetele. Mis puudutab eelkõige konsensuse alusel otsuste vastuvõtmise menetlust nagu käesolevas asjas (vt eespool punktid 126–130), siis ei saa otsust vastu võtta ilma, et oleks tõendatud vähemalt, et otsuse eelnõuga said eelnevalt tutvuda kõik liikmed. Viimaseks, see menetlus eeldab, et ära on näidatud tähtaeg, mille jooksul saavad selle organi liikmed eelnõu küsimuses seisukoha võtta.
- 137 Ent käesolevas asjas on rikutud menetluseeskirju, mille eesmärk on tagada iga kirjaliku elektroonilise menetlusega lahutamatu seotud oluliste menetlusnormide järgimine. Need rikkumised mõjutavad otseselt õiguskindlust, kuna nende tagajärjel võetakse vastu otsus, mille puhul ei ole kindel mitte ainult see, et otsus on pädevalt organilt heakskiidu saanud, vaid lausa see, kas kõik selle organi liikmed olid sellest eelnevalt teada saanud.
- 138 Selliste nõusoleku väljendamiseks vajalike eeskirjade rikkumine kujutab endast oluliste menetlusnormide rikkumist, mida liidu kohus võib analüüsida omal algatusel (24. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Hispaania vs. komisjon*, C-263/13 P, EU:C:2015:415, punkt 56, ja 20. septembri 2017. aasta kohtuotsus *Tilly-Sabco vs. komisjon*, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 116).
- 139 Viimaks, mis puudutab teist vaidlustatud otsust, siis tuleb märkida, et sellega ei asendata esimest vaidlustatud otsust, milles määrati kindlaks osamaksete suurused, vaid üksnes kohandatakse neid suurusi piiratud tehnilises küsimuses. Esimese vaidlustatud otsuse tühistamine toob vältimatult kaasa teise vaidlustatud otsuse tühistamise.
- 140 Kõikidest eeltoodud kaalutlustest nähtub, ilma et oleks vaja võtta seisukohta hageja muude argumentide suhtes, et vaidlustatud otsused tuleb tühistada ka nende vastuvõtmist puudutavate oluliste menetlusnormide rikkumise tõttu.

Seitsmes väide, et rikutud on põhjendamiskohustust

- 141 Hageja tuletab meelde, et kohtupraktika kohaselt tuleb põhjendamise nõude hindamisel arvesse võtta huvi, mis võib olla selgituste saamiseks akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab.
- 142 Hageja on seisukohal, et piisavaks ei saa aga pidada ei vaidlustatud otsustes ega maksuteadetes esitatud põhjendust.

- 143 Esiteks, need põhjendused ei võimalda kindlaks teha, kas kriisilahendusnõukogu võttis aluseks tema elektroonilise (parandatud) deklaratsiooni või kirjaliku deklaratsiooni, kui suures ulatuses võeti kogubilanss (mida on parandatud börsiväliste finantstuletisinstrumentide osas või parandamata jäetud) osamakse arvutusse ja kas vaidlustatud otsustes tehtud arvutus põhineb tuletislepingute brutoväärtusel või netoväärtusel.
- 144 Teiseks, esimese maksuteate lisa 2 puudutab ainult 2015. aasta osamakset. Kuigi esimese maksuteate lisa 1 puudutab 2016. aasta osamakset, nähtub sellest siiski vaid arvutuse tulemus, mitte aga arvutuse parameetrid. Vaidlustatud otsustes ega maksuteadetes ei ole esitatud selgelt arvutuste etappe ega hageja suhtes kohaldatud klassifikatsioone. Nendes ei esitada päriselt osamakse arvutust, näidates ära hageja deklareeritud väärtused (nagu kohustused kokku, omakapital, tagatud hoiused, kõikidest tuletisinstrumentidest tulenevad kohustused jne). Samuti on hagejal võimatu teada saada, mil määral kriisilahendusnõukogu kaldus hindamise käigus kõrvale kirjalikus deklaratsioonis ära toodud andmetest. Sellega seoses tuleb hageja meelde, et ta esitas kaks deklaratsioonivormi, millest tema õigusliku arusaama kohaselt tuli kasutada vaid ühte.
- 145 Põhjendamise puudumist ei korva ka vaidlustatud otsustes tehtud viide otsuste õiguslikele alustele. Esiteks, vaidlustatud otsustes on viidatud vaid määruse nr 806/2014 artikli 70 lõikele 2, osutamata direktiivile 2014/59 ega delegeeritud määrusele 2015/63, kuigi need on osamakse arvutamisel määrava tähtsusega. Teiseks, viide – isegi kui see on ammendav – õiguslikele alustele ei ole käesolevas asjas piisav. Põhjendamise nõuded on seda enam rangemad, et vastuvõetud otsuse õiguslik kontekst on tundmatu ja et võetud meetme üle on poolte vahel vaidlus.
- 146 Hageja möönab, et *ex ante* osamaksete arvutamine on keeruline. Siiski nõuab just nimelt see keerukus, et maksukohustuslastel oleks tehtud võimalikuks kontrollida, kas kriisilahendusnõukogu on osamaksed arvutanud õiguslikult põhjendatult. Lisaks, põhjendamine annab kriisilahendusnõukogule ka võimaluse sisekontrolliks. Erinevalt keelatud kokkulepete valdkonnast on *ex ante* osamaksete kriisilahendusnõukogu poolt arvutamise parameetrid üksikasjalikult kehtestatud kohaldatavates õigusnormides. Järelikult ei saa kriisilahendusnõukogul olla ületamatuid raskusi, et selgitada hagejale arvutuste etappe, mille ta pidi läbima, et saavutada tulemused, milleni ta jõudis.
- 147 Vaidlustatud otsuste asjakohast põhjendamist ei saa takistada ka teiste krediidasutuste ja investeerimisühingute võimalik huvi konfidentsiaalsuse vastu, kuna hageja soovib tutvuda ainult teda puudutavate andmetega.
- 148 Lisaks, põhjendamiskohustuse rikkumist ei heasta ka see, et hageja taotlusel lubati tal pärast käesoleva hagi esitamist toimikuga tutvuda.
- 149 Mis puudutab teist vaidlustatud otsust, siis ka seda ei ole õiguslikult piisavalt põhjendatud. Nimelt on 22. mai 2016. aasta kirjas, mille kriisilahendusnõukogu saatis kriisilahendusasutustele, märgitud vaid, et „IV samba“ kohandamine tegi vajalikuks esimese vaidlustatud otsuse muutmise. Tehnilist märkust (*technical note with further background*), millele selles kirjas viidatakse, ei ole lisatud ei teisele vaidlustatud otsusele ega teisele maksuteatele.
- 150 Mis puudutab 23. mai 2016. aasta kirja, mille FMSA saatis Saksamaa riiklike pankade keskliidule, siis selles teatati, et Saksamaal tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute iga-aastase osamakse suuruse keskmine muutus on 1,21%. Hageja puhul oli teises vaidlustatud otsuses määratud 2016. aasta osamakse senisest aga 11,45% suurem.
- 151 Lisaks, paranduse põhjendamiseks teises maksuteates esitatud põhjus puudutab krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi parameetrit. Teates viidatakse selle lisa väljadele CD 133 ja CD 134. Väljas CD 134 ei ole aga mingit väärtust. Liiasi ei piirdu muudatused eespool nimetatud kahe väljaga.

- 152 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 153 Ta väidab, et vaidlustatud otsused ei ole hagejale adresseeritud ning need ei puuduta teda otseselt. Otsused on adresseeritud FMSA-le ning nende põhjendused olid piisavad FMSA jaoks, kes nagu kõik teised kriisilahendusasutused olid 2016. aasta *ex ante* osamaksete arvutamisele tihedalt seotud. Igal juhul on otsused piisavalt põhjendatud ka hageja suhtes.
- 154 Esiteks, vaidlustatud otsuses on õigusliku alusena viidatud määrusele nr 806/2014. Ent selles määruses, delegeritud määruses 2015/63, rakendusmääruses 2015/81 ja direktiivis 2014/59 on üksikasjalikult esitatud *ex ante* osamaksete arvutamisel kohaldatav meetod. Vaidlustatud otsused võeti seega vastu hagejale hästi teada kontekstis. Teiseks, hageja oli menetlusse tihedalt kaasatud. Põhiarutluskäik oli talle teada, kuna arvutuse aluseks on ühelt poolt eespool mainitud aktides selgitatud põhiameetod ning teiselt poolt tema enda esitatud üksikasjalikud andmed. Kolmandaks, hageja sai äärmiselt üksikasjalikke selgitusi arvutamise ja järgitud põhjenduskäigu kohta maksuteadetes. Samuti sai ta lisateavet, see tähendab sisendväärtused, vahearvutus ja arvutuse lõpptulemus, pärast seda, kui ta oli taotlenud dokumentidega tutvumist.
- 155 Hageja läheb kaugemale põhjendamiskohustusega nõutust, kui ta väidab, et ta tuleb asetada olukorda, mis võimaldab tal tema *ex ante* osamaksete täpse suuruse uuesti välja arvutada. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute *ex ante* osamaksed on omavahel seotud ning krediidiasutust ja investeerimisühingut puudutava arvutusprotsessi eri etapid eeldavad kõikide või vähemalt suure arvu krediidiasutuste ja investeerimisühingute andmete kasutamist. Sellises kontekstis tuleb põhjendamiskohustust ühitada teiste krediidiasutuste ja investeerimisühingute ametisaladuse kaitse kohustusega. Hageja juba sai aga tutvuda kogu teda puudutava teabega, mis ei ole teiste krediidiasutuste ja investeerimisühingutega seotud.
- 156 Komisjon lisas selle kohta oma vastuses kohtuistungil Üldkohtu esitatud küsimusele, et kui majanduslikust seisukohast oli krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili küll võimalik hinnata ainult tema enda andmete alusel, nägid kohaldatavad õigusnormid, eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 69 lõige 1 ja artikli 70 lõige 2 käesolevas asjas ette siiski kõikide krediidiasutuste ja investeerimisühingute *ex ante* osamaksete omavahelise seotuse.
- 157 Kriisilahendusnõukogu on seisukohal, et lähenemisviis, mis ei võimalda *ex ante* osamaksete suurust täielikult uuesti välja arvutada, on pealegi kooskõlas halduspraktikaga, mida kasutatakse liidu õiguse muudes valdkondades, eelkõige konkurentsi valdkonnas. Lisaks, arvesse tuleb võtta vaidlustatud otsuste vastuvõtmiseks ette nähtud tähtaja jooksul põhjendamise kohustuse praktilisi võimalusi ja tehnikaid.
- 158 Mis puudutab teist vaidlustatud otsust, siis FMSA-d teavitati menetlusest ja kohandamise aluseks olevatest põhjustest kriisilahendusnõukogu aseesimehe allkirjastatud kirjas, mis edastati teise vaidlustatud otsusega kõigile kriisilahendusasutustele. Üksikasjalik põhjendus ja uue arvutuse üksikasjad esitati hagejale teises maksuteates.
- 159 Viimaks, kuna väidet, mille kohaselt on hagejat puudutavas osas 2016. aasta *ex ante* osamaksete (parandatud) arvutuses viga, ei ole põhjendatud, ei ole hagejal kriisilahendusnõukogu arvates õigustatud huvi selle vastu, et vaidlustatud otsused võimaliku vorminõude rikkumise tõttu tühistataks.
- 160 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab ELTL artikliga 296 nõutav põhjendus vastama asjaomase akti olemusele ning sellest peab selgelt ja ühemõtteliselt ilmnema akti andnud institutsiooni arutluskäik, mistõttu huvitatud isikutel oleks võimalik teada saada võetud meetme põhjusi ja pädeval kohtul teostada kontrolli (vt 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus *Comunidad Autónoma de Galicia ja Retegal vs. komisjon*, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 161 Põhjendamise nõude hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, toodud põhjenduste laadi ning huvi, mis võib olla selgituste saamiseks akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab. Ei ole nõutud, et põhjenduses täpsustataks kõik asjaga seotud faktid ja õiguslikud üksikasjad, kuna vastates küsimusele, kas akti põhjendused vastavad ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele hinnata selle konteksti ning kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme (vt 7. märtsi 2013. aasta kohtuotsus *Acino vs. komisjon*, T-539/10, ei avaldata, EU:T:2013:110, punkt 124 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 162 Akti põhjendus peab olema ka loogiline ja eelkõige ilma sisemise vastuoluta, mis takistab aktini viinud põhjuste õiget mõistmist (vt 15. juuli 2015. aasta kohtuotsus *Pilkington Group vs. komisjon*, T-462/12, EU:T:2015:508, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 163 Kõigepealt tuleb märkida, et kuigi määruse nr 806/2014 ja rakendusmäärusega 2015/81 loodud süsteemis tehakse *ex ante* osamaksete määramise otsused teatavaks kriisilahendusametitele, puudutavad need otsused vastupidi kriisilahendusnõukogu väitele nende osamaksete maksmise eest vastutavaid krediitiasutusi ja investeerimisühinguid isiklikult ja otseselt (vt eespool punktid 61–82).
- 164 Seega huvi, mis võib neil krediitiasutustel ja investeerimisühingutel olla selgituste saamiseks, tuleb samuti arvesse võtta, kui hinnatakse otsuste põhjendamise kohustust. Lisaks tuleb meeles pidada, et põhjendamise eesmärk on ka võimaldada liidu kohtul kontrolli teostada.
- 165 Käesolevas asjas ja ilma et oleks vaja analüüsida hageja väiteid, mille kohaselt ei ole esimeses vaidlustatud otsuses teavet selle kohta, millist tema deklaratsioonidest kriisilahendusnõukogu arvutamisel kasutas ja miks, tuleb märkida, et kriisilahendusnõukogu rikkus mitmel korral põhjendamiskohustust.
- 166 Esiteks, esimese vaidlustatud otsuse tekstis on ära märgitud vaid määrus nr 806/2014, eeskätt artikli 70 lõige 2, konsulteerimine ja koostöö asutustega (Euroopa Keskpank (EKP) ja liikmesriigi asutused) ning asjaolu, et arvutus on tehtud nii, et individuaalsed osamaksed kokku ei ületa teatavat taset (see tähendab määruse nr 806/2014 artikli 69 lõikes 1 ette nähtud sihttasemest 12,5%). Selles ei ole esitatud mingit teavet hageja osamakse arvutuse järjestikuste etappide ega nende erinevate etappidega seotud arvandmete kohta.
- 167 Tõsi, kui lugeda määruse nr 806/2014 artiklit 70, mis on esimeses vaidlustatud otsuses ära mainitud, ja eelkõige selle lõiget 6, siis on võimalik mõista, et kriisilahendusnõukogu arvutab *ex ante* osamaksed, kohaldades eelkõige „delegeeritud õigusakte, milles määratakse kindlaks osamaksete proportsionaalne korrigeerimine krediitiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiiliga ning mille komisjon on võtnud vastu direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõike 7 alusel“, see tähendab käesolevas asjas delegeeritud määrus 2015/63.
- 168 Samuti sisaldab delegeeritud määrus 2015/63 üksikasjalikke eeskirju, mida kriisilahendusnõukogu peab osamaksete arvutamisel kohaldama.
- 169 Siiski ei ole need elemendid piisavad, et mõista, kuidas kriisilahendusnõukogu neid eeskirju hageja juhtumil kohaldas, et jõuda esimese vaidlustatud otsuse lisas märgitud teda puudutava osamakse suuruseni.
- 170 Olgu lisatud, et esimeses vaidlustatud otsuses ei ole mainitud kriisilahendusnõukogu vaheotsuseid osamaksete arvutamist puudutavate õigusnormide rakendamiseks, see tähendab vähemalt eespool punktis 29 mainitud otsused.
- 171 Tuleb aga tõdeda esiteks, et nendes vaheotsustes määratakse kindlaks arvutusprotsessi elemendid ning osamaksete arvutus ise. Teiseks, vaheotsustega mitte ainult ei rakendata, vaid mõnega neist ka täiendatakse kohaldatavaid õigusakte. Kuna vaheotsuseid ei avaldatud ega tehtud muul viisil

krediidiasutustele ja investeerimisühingutele teatavaks, siis ei saa igal juhul olla edukas kriisilahendusnõukogu argument, mille kohaselt oli esimese vaidlustatud otsuse põhjendus piisav, kuna *ex ante* osamaksete arvutamisel kohaldatav meetod on üksikasjalikult esitatud määruses nr 806/2014, delegeeritud määruses 2015/63, rakendusmääruses 2015/81 ja direktiivis 2014/59 (vt eespool punkt 154).

- 172 Piisab, kui eespool punktis 29 mainitud vaheotsuste hulgast viidata kahele näitele, see tähendab esiteks otsus SRB/ES/SRF/2016/01 (vt eespool punkti 29 kaheksas taane), mille artiklis 1 on kehtestatud 2016. aasta sihttase, mis on element, mida tuleb hageja *ex ante* osamakse arvutamisel arvesse võtta (vt rakendusmääruse 2015/81 artikkel 4 ja delegeeritud määruse 2015/63 I lisa 6. etapp), ning teiseks otsus SRB/ES/SRF/2015/00 (vt eespool punkti 29 esimene taane), millega rakendati delegeeritud määruse 2015/63, mis puudutab kriisilahendusnõukogu poolt IV riskisamba – mis on üks kahest riskisambast, mida kriisilahendusnõukogu käesolevas asjas kohaldas, nagu nähtub andmefailist, mida on mainitud ka eespool punktis 29 – moodustavate täiendavate riskinäitajate kehtestamist, artikli 6 lõike 1 punkti d.
- 173 Ent kuigi kriisilahendusnõukogu edastas need vaheotsused hagejale, tehti seda alles 3. augustil 2016, seega pärast käesoleva hagi esitamist.
- 174 Selles suhtes tuleb silmas pidada, et põhjendamiskohustuse täitmise hindamisel tuleb lähtuda teabest, mis oli hageja käsutuses hetkel, kui ta esitas oma hagi (vt 12. novembri 2008. aasta kohtuotsus *Evropaiki Dynamiki vs. komisjon*, T-406/06, ei avaldata, EU:T:2008:484, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 175 Teiseks, mis puudutab esimese vaidlustatud otsuse lisa, siis tuleb märkida, et see sisaldab summat seoses riskiprofiili kohandusteguriga euroala kontekstis, kuid ei sisalda mingit sarnast teavet riskiprofiili kohandusteguri kohta liikmesriigi kontekstis tehtud arvutuse osaga seoses. Lisaks, kuigi selles on täpsustatud Euroopa kontekstis kasutatud arvutusmeetodi liik, ei ole selles teavet arvutusmeetodi kohta, mida kriisilahendusnõukogu kasutas seoses liikmesriigi kontekstiga.
- 176 Kuid nagu nähtub rakendusmääruse 2015/81 artikli 8 lõike 1 punktist a, võetakse osamaksete seda arvutuse osa, mille kriisilahendusnõukogu teeb seoses liikmesriigi kontekstiga, 2016. aastal krediidiasutuste ja investeerimisühingute osamakse arvutamisel arvesse 60% ulatuses ja Euroopa osa ainult 40% ulatuses. Esimeses vaidlustatud otsuses esitatud põhjendus on seega selles suhtes ebapiisav.
- 177 Olgu lisatud, et vastupidi kriisilahendusnõukogu väidetule ei saa esimese vaidlustatud otsuse ebapiisavat põhjendust korvata põhjendusega, mis on esitatud esimeses maksuteates, mille võttis selle otsuse alusel vastu FMSA.
- 178 On tõsi, et käesolevas asjas on esimeses maksuteates esitatud üksikasjalikumaid selgitusi hageja osamakse arvutuse kohta ja seda nii tema „Euroopa“ osa kui ka „riigisisese“ osa kohta.
- 179 Kohaldatavate õigusnormidega loodud süsteemis arvutab *ex ante* osamaksed siiski kriisilahendusnõukogu. Kriisilahendusnõukogu otsused nende osamaksete arvutuse kohta on adresseeritud vaid kriisilahendusasutustele (rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 lõige 1) ning kriisilahendusasutused peavad need edastama krediidiasutustele ja investeerimisühingutele (rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 lõige 2) ja osamaksed nende otsuste alusel krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt sisse nõudma (määruse nr 806/2014 artikli 67 lõige 4).
- 180 Seega, kui kriisilahendusnõukogu tegutseb määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 alusel, võtab ta vastu lõplikud otsused, mis puudutavad krediidiasutusi ja investeerimisühinguid isiklikult ja otseselt.
- 181 Järelikult peab need otsused teinud kriisilahendusnõukogu neid põhjendama. Seda kohustust ei saa delegeerida kriisilahendusasutustele ja viimased ei saa seda rikkumist ka heastada, sest vastasel juhul eiratakse kriisilahendusnõukogu staatust nende otsuste tegijana ja tema sellest tulenevat vastutust,

ning kriisilahendusasutuste mitmekesisust arvestades võidakse tekitada oht, et krediidasutusi ja investeerimisühinguid koheldakse kriisilahendusnõukogu otsuste põhjendamist puudutavas osas ebavõrdset.

- 182 Igal juhul tuleb märkida, et esimese maksuteate lisas 1 esitatud andmed, mis on esitatud kui hageja *ex ante* osamakse arvutamise üksikasjad, ei ole esitatud kriisilahendusnõukogu omana. Vastupidi, need on esitatud kui maksuteate – mis on Saksa õigusakt – lahutamatu osa, mistõttu ei ole võimalik eristada elemente, mille autor on FMSA, nendest, mis antud olukorras pärinevad kriisilahendusnõukogult.
- 183 Veel tuleb tõdeda, et kuigi riskiprofiili kohandamistegur peab tingimata sisaldama kõik nõutud komakohad, sest vastasel juhul muudetakse arvutus ligikaudseks, ei vasta esimese maksuteate lisas esitatud kohandustegur (nelja komakohaga) ei sellele, mis on (kahe komakohaga) toodud esimese vaidlustatud otsuse lisas, nagu kriisilahendusnõukogu selle 3. augustil 2016 hagejale edastas (vt eespool punkt 29) ja mis esitati Üldkohtule hagiavalduse lisas A.22, ega sellele, mis (15 komakohaga) on esitatud samas lisas, nagu see Üldkohtule edastati teise kohtumääruse vastuses.
- 184 Samuti muud väärtused, mis nõuavad sama täpsust ja mis on toodud (nelja komakohaga) esimeses maksuteates (vt selle teate lisa 1 väljad CD 21 (finantsvõimenduse määr), CD 35 (koondnäitaja I sammas), CD 36 (koondnäitaja IV sammas), CD 37 (koondnäitaja) või CD 38 (lõplik koondnäitaja)), ei vasta väärtustele, mis on toodud (ainult kahe komakohaga) andmefailis, mille kriisilahendusnõukogu esitas hagejale 3. augustil 2016 (vt eespool punkt 29) ja mis esitati Üldkohtule hagiavalduse lisas A.25.
- 185 Lisaks, mis puudutab viimati nimetatud andmefaili, mille kriisilahendusnõukogu hagejale esitas, siis tuleb meele pidada punktis 174 juba viidatud kohtupraktikat, mille kohaselt tuleb põhjendamiskohustuse täitmise hindamisel lähtuda teabest, mis oli hageja käsutuses hetkel, kui ta esitas oma hagi.
- 186 Ent eeltoodust nähtub, nagu ka eespool punktis 29 mainitud otsustest, et kriisilahendusnõukogu esitas hagejale selle faili alles pärast käesoleva hagi esitamist.
- 187 Teise vaidlustatud otsusega seoses tuleb märkida, et ka selle otsusega rikutakse põhjendamiskohustust samadel põhjustel nagu esimese vaidlustatud otsuse suhtes esitatud põhjused ja samal täiendaval põhjusel, et selles ei esitata põhjust, miks selles kohandus tehti.
- 188 Kohandamise põhjused on tõepoolest esitatud 22. mai 2016. aasta kirjas, mille kriisilahendusnõukogu saatis kriisilahendusasutustele koos teise vaidlustatud otsusega, ja 23. mai 2016. aasta kirjas, mille FMSA saatis Saksamaa krediidasutustele ja investeerimisühingutele.
- 189 Need kirjad sisaldavad aga ainult üldisi selgitusi selle kohta, miks teises vaidlustatud otsuses kohandus tehti. Mis puudutab tehnilist märkust, millele on 22. mai 2016. aasta kirjas viidatud, siis kriisilahendusnõukogu seda ei ole esitanud.
- 190 Mis puudutab teises maksuteates ja hagejale 3. augustil 2016 edastatud andmefailis esitatud põhjusi, siis viidatakse eespool punktides 177–184 esitatud kaalutlustele.
- 191 Lisaks tuleb veel märkida, et mis puudutab riskiprofiili kohandustegurit euroala kontekstis (*risk adjustment factor in the EA environnement*), siis peale selle, et kõnealustes dokumentides ei ole ära märgitud ka selle teguri täpset väärtust, vaid see on ümardatud üheksa või lausa kahe komakohani, on nendes ka ära toodud väärtus, mis on erinev (teises maksuteates [*konfidentsiaalne*] ja andmefailis [*konfidentsiaalne*]) teise vaidlustatud otsuse lisas märgitud väärtusest ([*konfidentsiaalne*]).
- 192 Viimaks, arvestades eespool punktis 159 mainitud kriisilahendusnõukogu argumenti, tuleb see tagasi lükata. Nimelt, kuigi kohtupraktikast nähtub, et hagejal puudub igasugune õiguspärane huvi otsuse tühistamiseks vorminõuete rikkumise tõttu, otsuse põhjendamise puudumise või ebapiisavuse tõttu

juhul, kui otsuse tühistamine võib tuua kaasa uue, tühistatud otsusega sisult identse otsuse tegemise (vt selle kohta 4. mai 2017. aasta kohtuotsus Schröder *vs.* CVPO – Hansson (SEIMORA), T-425/15, T-426/15 ja T-428/15, ei avaldata, EU:T:2017:305, punkt 109 ja seal viidatud kohtupraktika), tuleb tõdeda, et käesolevas asjas ei ole võimalik välistada, et vaidlustatud otsuste tühistamise tulemusel tehakse teistsugused otsused. Nimelt, kui puudub täielik teave kriisilahendusnõukogu vahepealsete kindlaksmääramiste ja arvutuste kohta ning muid krediidasutusi ja investeerimisühinguid puudutavad andmed, vaatamata hageja osamakse seotusele iga muu krediidasutuse ja investeerimisühingu osamaksega, ei ole hageja ega Üldkohus võimelised käesolevas asjas kontrollima, kas otsuste tühistamise tooks tingimata kaasa uue sisult identse otsuse tegemise.

¹⁹³ Eeltoodust nähtub, et lisaks eespool punktides 86–107 ja 120–140 juba märgitud põhjustele tuleb vaidlustatud otsused tühistada ka põhjendamiskohustuse rikkumise tõttu.

¹⁹⁴ Seetõttu tuleb vaidlustatud otsused tühistada ilma, et oleks vaja analüüsida hageja kuut esimest väidet.

Kohtukulud

¹⁹⁵ Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kriisilahendusnõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb tema kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista hageja kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja kriisilahendusnõukogult.

¹⁹⁶ Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB) 15. aprilli 2016. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta (SRB/ES/SRF/2016/06) ning kriisilahendusnõukogu 20. mai 2016. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohandamise kohta, millega täiendatakse kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2016. aasta täitevistungil tehtud otsust ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta (SRB/ES/SRF/2016/13), Portigon AG-d puudutavas osas.
2. Jätta kriisilahendusnõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Portigoni kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 28. novembril 2019 Luxembourgis.

Allkirjad